

Gyergyóditró, 1911. október 24.

Kárpitos segédlevelet szerzett. 1927-ben lett tagja a KMP legális szervezetének, a Magyarországi Szocialista Munkáspártnak, majd a KMP ifjúsági szervezete, a Kommunista Ifjómunkások Magyarországi Szövetségéhez (KIMSZ) csatlakozott. 1929-től a KIMSZ KB és titkársága, illetve a KMP ideiglenes titkárságának tagja. A Komintern moszkvai Nemzetközi Lenin Iskoláján tanult 1930-1931-ben, majd a KIMSZ képviselője a Kommunista Ifjúsági Internacionáléban 1931-1932 között. 1933-ban lett a KIMSZ titkára, 1934. márciusban letartóztatták, az 1921. évi III. tc. értelmében kilenc év fegyházra ítélték. Szabadulása után, 1942. júliusban a KMP KB titkárságának tagja, a párt budapesti területi bizottsága titkára, 1943. februárban három évre ítélték. 1944. novemberben megszökött, bekapcsolódott az illegális pártmunkába, részt vett a fegyveres nemzeti ellenállási mozgalomban is. 1945. januártól a Magyar Kommunista Párt KB, az MKP Központi Vezetősége, illetve az MDP KV tagja, a KV szervezési osztályának vezetője 1945. január 22-étől, a KV titkárságának tagja 1945. január-áprilisban, a Politikai Bizottság tagja 1945. május 22-étől, póttagja 1946. október 1. és 1949. szeptember 3. között. 1945. áprilisától országgyűlési képviselő; előbb az Ideiglenes Nemzetgyűlés Budapesten, majd ugyanott megválasztott nemzetgyűlési képviselője; 1947. augusztus 31-étől Békés megyében, 1953. május 17-étől a Magyar Függetlenségi Népfront Borsod-Abaúj-Zemplén megyei listájáról megválasztott képviselő, 1957. május 9-én megfosztották mandátumától. Az MKP KV szervezőbizottságának tagja 1946. október és 1953. február között, helyettes vezetője, ill. vezetője, e minőségben részt vett az MKP és az SZDP fúziójának előkészítésében. Az MDP KV titkárságának tagja 1948. novemberétől 1951. februárig, az MDP Budapesti Pártbizottsága első titkára 1949. július 1. és 1950. június 25. között valamint 1954. június 18-ától 1956. október 29-ig. Újra PB-tag 1949. szeptember 3. és 1953. február 26. között. Az Elnöki Tanács tagja 1949 és 1957, elnökhelyettese 1951. május és 1953. március között volt. Az MDP KV Káderosztálya 1950-től, a Párt- és Tömegszervezetek Osztályának vezetője 1952. januártól 1953. február 26-ig volt; a KV titkára 1951. február-1953. februárban. Testvére letartóztatása után a KV kivételével kikerült a vezető testületekből, az MDP Borsod-Abaúj-Zemplén megyei pártbizottságának első titkára lett 1953. februártól 1954. június 18-ig. A PB-nek 1955. április 14-étől és a KV titkárságának tagja 1955. októberétől volt. 1956 tavaszán Farkas Mihálynak a törvénytelenségek idején játszott szerepét vizsgáló bizottság vezetője, 1956 nyarán Rákosi leváltása időszakában sikertelenül próbálta megszerezni az első titkári posztot. 1956. októberben a KV Katonai Bizottságának tagja, majd a szovjet hatóságok több sztálinista vezetővel együtt Moszkvába menekítették 1956. október 31-én. 1956. november 4-e után a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány rendkívüli moszkvai megbízottja, 1958-as hazatérését követően a Könnyűipari Minisztérium főosztályvezetője, majd 1974-es nyugdíjba vonulásáig a Könnyűipari Szervezési Intézet igazgatója volt. A Rákosi-korszak elkövetett törvénytelenégeit lezáró vizsgálat nyomán 1962-ben kizárták a pártból, de 1966-ban a Központi Ellenőrző Bizottság visszavette. Az MSZP megalakulása után továbbra is az MSZMP tagja maradt.